

Unionens drøftelser om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, som har indvirken på forsvarsområdet?»

Spørgsmål nr. 30:

»I forlængelse af spørgsmål 29 ønskes det belyst, hvordan Danmark faktisk og konkret vil holde sig uden for Den Europæiske Unions drøftelser på dette område.«

Spørgsmål nr. 31:

»I forlængelse af spørgsmål 29 og 30 ønskes det belyst, hvordan Danmark faktisk og konkret vil holde sig uden for Den Europæiske Unions afgørelser på dette område.«

Samlet besvarelse af spørgsmål nr. 29-31:

Edinburgh-Afgørelsen indebærer følgende med hensyn til det forsvarspolitiske samarbejde:

I afsnit C slås det fast, at Danmark har fået status som observatør i Den Vesteuropæiske Union (WEU). Det slås også fast, at intet i Maastricht-Traktaten forpligter Danmark til at blive medlem af WEU. Det slås videre fast, at dette indebærer, at Danmark ikke deltager i udarbejdelsen og gennemførelsen af afgørelser og aktioner inden for Den Europæiske Union, som har indvirkning på forsvarsområdet. I afsnit C fremgår det videre, at Danmark ikke vil hindre, at der udvikles et snævrere samarbejde mellem medlemsstater på det forsvarspolitiske område. Hertil er knyttet en erklæring, der går ud på, at Danmark vil afstå fra formandskabet og lade et andet medlemsland overtage ledelsen af drøftelserne, såfremt forsvarspolitiske spørgsmål måtte komme op til behandling under dansk formandskab. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 177, pkt. II, »Redegørelse for Edinburgh-Afgørelsen og Maastricht-Traktaten«.

Spørgsmål nr. 32:

»På baggrund af Edinburgh-topmødets erklæring om nærhedsprincippet og subsidiaritetsprincippet ønskes en nærmere fortolkning af følgende afsnit:

»Ved anvendelse af princippet skal de generelle bestemmelser i Maastricht-Traktaten overholdes, herunder kravet om »at opretholde gældende fællesskabsret fuldt ud«, og det berører ikke fællesskabsrettens forrang og heller

ikke princippet i artikel F, stk. 3, i Traktaten om Den Europæiske Union, hvorefter Unionen tilvejebringer de nødvendige midler for at opnå sine mål og gennemføre sin politik.«

Det ønskes særligt undersøgt, om fællesskabsrettens forrang betyder, at danske love ikke må være i strid med Unionstraktaten, Unionens forordninger og direktiver, samt Unions-Domstolens afgørelser, selv om nærhedsprincippet kunne tyde på noget andet.«

Svar:

Der henvises til Udenrigsministeriets notat af 17. december 1992 til Folketingets Markedsudvalg om åbenhed og nærhed.

Princippet om fællesskabsrettens forrang er ikke nyt. Det følger af fast praksis fra EF-Domstolen siden 1964 (sag 6/64, Costa – ENEL, Domstolens domssamling, 1964, side 125).

Spørgsmål nr. 35:

»Kan det danske aftalesystem anvendes til at gennemføre EF-direktiver uden følgelovgivning?«

Svar:

Ja. Der henvises til besvarelsen af 8. april 1992 af spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Markedsudvalg. I denne besvarelse gives der 3 konkrete eksempler fra ligelønsloven, ferieloven og arbejdsmiljøloven på samspillet i Danmark imellem lovgivning og kollektive aftaler og overenskomster mellem arbejdsmarkedets parter. Der henvises herudover til besvarelsen af spørgsmål nr. 36 nedenfor. Heraf fremgår, at der er gode udsigter til at opnå forbedringer i den eksisterende situation således, at en gennemførelse af direktiver via det danske aftalesystem bliver sidestillet med en gennemførelse via lovgivning. Skulle denne vej ikke vise sig farbar, opretholdes den eksisterende situation. En række direktiver vil således i givet fald kunne gennemføres ved det kollektive aftalesystem kombineret med en følgelovgivning, som regulerer det ikke aftalebundne område, jf. ovennævnte 3 eksempler.

Spørgsmål nr. 36:

»I fortsættelse af foregående spørgsmål bedes det oplyst, hvordan regeringen vil sikre, at arbejdsministerens udtalelse rent faktisk vil